

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKI EKONOMSKO-SOCIALNI ODBOR

498. PLENARNO ZASEDANJE EESO – 29. IN 30. APRIL 2014

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Za oživitev evropske industrije

COM(2014) 14 final

(2014/C 311/07)

Poročevalka: **ga. Sirkeinen**

Evropska komisija je 28. januarja 2014 sklenila, da v skladu s členom 304 Pogodbe o delovanju Evropske unije Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosi za mnenje o naslednjem dokumentu:

Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Za oživitev evropske industrije

COM(2014) 14 final.

Strokovna skupina za enotni trg, proizvodnjo in potrošnjo, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 31. marca 2014.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 498. plenarnem zasedanju 29. in 30. aprila 2014 (seja z dne 29. aprila) s 139 glasovi za, 1 glasom proti in 2 vzdržanima glasovoma.

1. Sklepi in priporočila

1.1 Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) pozdravlja sporočilo o oživitvi evropske industrije in meni, da

- se težave, s katerimi se soočajo evropske industrije, ne zmanjšujejo in da brez konkurenčne industrijske baze Evropa ne bo zagotovila rasti in ustvarila več delovnih mest;
- je potreben močnejši sklop predlogov za industrijsko politiko EU, da bi se podjetja odločila za naložbe v regiji;
- bo vključujoče in zeleno gospodarstvo glavni izziv v naslednjih nekaj letih;
- je glavna naloga EU na področju industrijske politike ustrezno povezati področja politike in razširjati najboljše prakse;
- je glavna naloga držav članic zagotoviti pravilno in učinkovito delovanje infrastruktur znanja ter informacijskih, prometnih in energetskih infrastruktur za vse;

- sporočilo kaže na številne nedokončane naloge ter poudarja potrebo po izvajanju na ravni EU in držav članic;
- Komisija pošilja pomembno sporočilo, da je treba evropske industrije vključiti v mednarodne vrednostne verige.

1.2 EESO priporoča, da ustrezni akterji čim prej podprejo in izvedejo stališča in predloge iz sporočila.

1.3 Poleg tega priporoča, da:

- se cilj 20 % deleža industrije v BDP do leta 2020 dopolni z vidiki kakovosti, zlasti za ugotavljanje ustvarjanja dodane vrednosti na mednarodni ravni;
- cilj zagotavljanja okolju prijaznih evropskih industrij spremlja močna spodbuda v smeri oblikovanja večjega števila industrijskih in storitvenih sektorjev, ki bodo temeljili na novih tehnologijah in znanju, imeli večjo dodano vrednost ter bodo konkurenčni;
- je najpomembnejši cilj evropske industrijske politike povečati možnosti evropskih podjetij za doseganje ključnih položajev v mednarodnih vrednostnih mrežah ter ustvariti čim večjo dodano vrednost za Evropo;
- se večja pozornost nameni vlogi storitev in da se razvijejo ustrezne politike, zlasti storitve na podlagi znanja kot take in zaradi njihovega potenciala kot ključnih gonil produktivnosti v vseh poslovnih sektorjih;
- za zagotavljanje zdrave konkurence za spodbujanje inovacij bi morale politike EU na področju konkurence in državne pomoči pomagati podjetjem pri uresničevanju ciljev EU na področju rasti, zlasti premeščanje delovnih mest, ne da bi pri tem izkrivljale konkurenco, na mednarodni ravni pa bi si bilo treba prizadevati za enake konkurenčne pogoje;
- se vsi akterji, vključno z delojemalci in delodajalci, vključijo v ustvarjanje ugodnega in predvidljivega okolja za industrijo, s pobudami na ravni regij;
- se okrepijo strukture upravljanja za mikroekonomske politike EU, pri čemer mora Evropski svet prevzeti jasno vodilno vlogo, Svet za konkurenčnost izvajati nadzor nad odločitvami drugih sestav Sveta, kar zadeva konkurenčnost, Komisija pa organizirati učinkovito povezovanje predlogov politike;
- se financiranje inovacij v okviru EU dosledno usmeri v šest horizontalnih področij, ki jih je določila Komisija, ob upoštevanju novih velikopoteznih tehnologij, kot so masovni podatki, robotika in 3D-tisk; ter
- se sprejmejo vsi razumni ukrepi za znižanje evropskih cen energije.

2. Uvod

2.1 Gospodarska kriza je pokazala **pomen industrije za gospodarsko stabilnost, zaposlovanje, inovativnost in mednarodno uspešnost** evropskih gospodarstev. Industrija predstavlja več kot 80 % evropskega izvoza ter 80 % zasebnih izdatkov za raziskave in inovacije. Približno 15 % delovnih mest v EU je v industriji, poleg tega pa vsako delovno mesto v proizvodnji ustvari od 0,5 do 2 delovni mesti v drugih sektorjih. Današnja delovna mesta v industriji so visokokakovostna, plače pa so nad povprečjem. Industrija ni cilj sam po sebi, temveč omogoča zaposlovanje in ohranjanje visokih življenjskih standardov.

2.2 Industrija EU še vedno ustvarja velik presežek v globalni trgovini proizvedenih izdelkov in je vodilna svetovna sila v trajnosti. Vendar pa poročilo o evropski konkurenčnosti za leto 2013 kaže, da se je **delež evropske industrije v svetovni industrijski proizvodnji** v zadnjem desetletju **zniževal**. Razlika v produktivnosti v odnosu do ZDA se je znova povečala. Po kratkem okrevanju v obdobju 2009–2011 se je delež industrije v BDP EU znova znižal na 15,1 %, kar je precej pod ciljem 20 % do leta 2020. Od leta 2008 je bilo izgubljenih 3,5 milijona delovnih mest. Vendar se podatki med državami članicami močno razlikujejo.

2.3 Industrijska politika je dejansko ena od vodilnih pobud strategije Evropa 2020. EESO je objavil **mnenja o ključnih predlogih Komisije v letih 2010 in 2012** ⁽¹⁾ ter pripravil številna druga mnenja o različnih vidikih industrijske politike, vključno s sektorskimi analizami v okviru dela posvetovalne komisije EESO za spremembe v industriji (CCMI) ⁽²⁾, trenutno v zvezi z vračanjem proizvodnje in zaposljivostjo mladih. To mnenje temelji na navedenih prejšnjih mnenjih in jih dopolnjuje.

2.4 **Sporočilo Komisije** določa ključne prednostne naloge Komisije za industrijsko politiko kot prispevek k razpravi o industrijski politiki v okviru Evropskega sveta, predvideni za marec 2014. Sporočilo **vsebuje pregled že izvedenih ukrepov ter predlaga nekatere nove ukrepe** za pospešitev doseganja teh prednostnih nalog. Kaže, da so industrijska politika in druge politike EU med seboj vse bolj povezane, in navaja razloge za nadaljevanje postopka vključevanja.

3. Splošne ugotovitve

3.1 **EESO pozdravlja sporočilo Komisije**, ki prihaja v razmerah gospodarske krize in vse večje zaskrbljenosti zaradi konkurenčnosti evropskih industrij. Težave, s katerimi se sooča industrija, se ne zmanjšujejo – ravno nasprotno. Globalno poslovno ozračje se nenehno in vse hitreje spreminja, naša podjetja pa se morajo biti sposobna nanj odzvati. Evropa brez konkurenčne industrije ne bo mogla zagotoviti višje rasti in ustvarjati več delovnih mest. Poleg tega pristop, odvisen samo od storitev oblikovanja in inženiringa, brez proizvodnje in stikov s končnimi uporabniki, najverjetneje ne bo uspešen na dolgi rok.

3.2 Glede na resnost položaja bi EESO **pričakoval močnejši sklop predlogov za industrijsko politiko EU z jasno vizijo** in nujnimi ukrepi. Potrebna so jasna sporočila, ki bi podjetja prepričala, da bo Evropa v prihodnosti privlačna regija za naložbe. Obravnavano sporočilo zajema malo novosti v primerjavi s sporočiloma iz let 2010 in 2012. V glavnem vsebuje pregled preteklih in načrtovanih ukrepov na glavnih prednostnih področjih industrijske politike, kakor je opredeljeno zgoraj. To kaže na številne nedokončane naloge ter poudarja potrebo po njihovem izvajanju na ravni EU in držav članic.

3.3 EESO podpira sklepe iz sporočila, vključno s ciljem 20-odstotnega deleža industrije v BDP, čeprav pod naslednjim pogojem: cilj 20 % je zgolj količinski, medtem ko bi bilo v skladu s prizadevanji EU za socialno in okoljsko trajnostno konkurenčnost bolj ustrezno, da se **dodajo kakovostni vidiki**. Cilj 20 % bi morali spremljati drugi cilji, zato EESO poziva Komisijo, naj te cilje dodatno preuči ter pri tem zlasti poudari vprašanja, ki bodo zagotovila dodano vrednost v mednarodnem okviru.

3.4 EESO zlasti pozdravlja jasno sporočilo Komisije, da je treba **evropska podjetja vključiti v mednarodne vrednostne verige**. Dejansko bi bilo mogoče današnje visoko specializirane, zelo zapletene in dinamične industrijske dejavnosti bolje imenovati vrednostne mreže. Podjetja tekmujejo na svetovni ravni za ključne položaje v teh mrežah. Cilj evropske industrijske politike bi moral biti povečati možnosti evropskih podjetij za doseganje takšnih ključnih položajev ter dosegati čim večjo dodano vrednost za Evropo. Politike in cilje bi bilo treba ustrezno zasnovati.

⁽¹⁾ UL C 327, 12.11.2013, str. 33, UL C 327, 12.11.2013, str. 1, UL C 181, 21.6.2012, str. 125.

⁽²⁾ UL C 198, 10.7.2013, str. 45, UL C 299, 4.10.2012, str. 54, UL C 327, 12.11.2013, str. 82.

3.5 EESO meni, da bo zeleno in vključujoče gospodarstvo glavni izziv v naslednjih letih. Do leta 2050 je treba prek prenovljene industrijske politike prednostno vzpostaviti okolju bolj prijazno evropsko industrijo, začeti prehod na gospodarstvo, ki bo imelo nizke emisije ogljika in bo učinkovito z vidika virov. Vendar Evropa za uspeh takšnega premika potrebuje razvoj v smeri ustvarjanja večjega števila industrijskih in storitvenih sektorjev, ki bodo **temeljili na znanju in novih tehnologijah, imeli večjo dodano vrednost ter bodo inovativni, konkurenčni in trajnostni** in ki se bodo financirali na podlagi ambicioznega naložbenega načrta, če se želita zagotoviti rast industrije in ustvarjanje delovnih mest.

3.6 Izpolnjevanje še neizpoljenih potreb v družbi skupaj s konkurenco spodbuja inovacije, vsa podjetja na notranjem trgu pa bi morala ne glede na poslovni model tekrovati pod **enakimi konkurenčnimi pogoji**. EESO meni, da bi bilo treba preprečiti konkurenco med državami članicami pri dajanju državne pomoči. Eden od ciljev politike državne pomoči bi moral biti predvideti dajanje predkonkurenčne pomoči podjetjem, ki lahko prispevajo k ciljem rasti EU, pri tem pa omejijo izkrivljanje konkurence. Državna pomoč, če in kadar se zagotovi, bi morala podjetjem pomagati pri njihovem razvoju in prilagajanju, ne pa podpirati trajno nekonkurenčnih dejavnosti. Enaki konkurenčni pogoji so potrebni tudi na globalnih trgih, zlasti za energetske intenzivne industrije.

3.7 Več pozornosti je treba nameniti **vlogi storitev**. Medsebojna odvisnost storitev in proizvodnje je širše priznana, saj industrijske dejavnosti vključujejo vse več elementov zagotavljanja storitev, poleg tega pa so številne storitve odvisne od uspešnosti industrije. Vendar je potencial na znanju temelječih storitev in storitev IKT kot izvoznih industrij samih po sebi ter njihove vključitve v vse poslovne sektorje kot ključnih dejavnikov produktivnosti ogromen. Oblikovati je treba posebne politike, da se podpre izkoriščanje tega potenciala.

3.8 Vse akterje – institucije EU, države članice, regije, delojemalce in delodajalce ter druge zainteresirane strani – je treba vključiti v zapleteno nalogo **oblikovanja ugodnejšega okolja** za industrijo. Pobude bi morale temeljiti na regionalnih posebnostih, ki se med seboj dopolnjujejo in plodno vzajemno delujejo. Okvir politike mora biti stabilen in predvidljiv, vključno z nacionalno zakonodajo na področjih, kot je obdavčitev.

3.9 EESO poziva k **močnejšim strukturam upravljanja** za mikroekonomske politike. Evropski svet bi moral prevzeti jasno strateško vodstvo. Svet za konkurenčnost bi moral imeti močnejšo vlogo ter izvajati dejanski nadzor nad z industrijo povezanimi odločitvami drugih sestav Sveta, kar zadeva konkurenčnost. Komisija bi morala zagotoviti povezovanje svojega dela z učinkovitimi poslovnimi rešitvami. Države članice morajo dosledno izvajati skupne sklepe, vprašanja industrijske politike pa je treba v celoti vključiti v evropski semester, vključno z izdajo priporočil za posamezne države.

4. Posebne ugotovitve po področjih politike

4.1 Celostni, enotni evropski trg

4.1.1 Osrednja naloga vlad je omogočiti zagotavljanje in dostop do **prvorazrednih prometnih, informacijskih in energetskih omrežij za vse**, kar ustreza razvojnim potrebam družbe, vključno s podjetji. Potrebni vidiki, ki jih na tem področju priznava Komisija, so infrastruktura, povezana z vesoljsko tehnologijo, približevanje informacijskih in energetskih mrež ter infrastrukture za distribucijo alternativnih goriv.

4.1.2 **Meje znotraj EU ne bi smele biti pomembne** pri delovanju infrastruktur in dostopu do njih. Preostale regulativne, upravne in tehnične ovire je treba odpraviti. Finančne vire na ravni EU in nacionalni ravni bi bilo treba usmeriti v potrebne naložbe na tem področju ter pri tem pritegniti čim več zasebnih sredstev.

4.1.3 EESO se strinja s Komisijo, da je treba nujno sprejeti zakonodajne predloge o enotnem trgu, ki so v obravnavi. **Države članice še vedno ne izvajajo in izvršujejo ustrezno** zakonodajnega okvira, zaradi česar lahko Komisija upravičeno sprejme nadaljnje ukrepe glede neskladnosti.

4.2 Naložbe v inovacije in nove tehnologije

4.2.1 EESO je v prejšnjih mnenjih o industrijski politiki podal stališča o pobudah EU na področju inovacij in novih tehnologij, pri čemer jih je v glavnem močno podprl in poudaril potrebo po **zadostnih sredstvih EU, držav članic in zasebnega sektorja**.

4.2.2 EESO je zlasti podprl Komisijino izbiro **šestih strateških horizontalnih področij** napredne proizvodnje, ključnih omogočitvenih tehnologij, proizvodov na biološki osnovi, čistih vozil in plovil, trajnostnega gradbeništva in surovin ter pametnih omrežij in digitalne infrastrukture ter njene ukrepe na teh področjih. Nove tehnologije z velikim potencialom, ki jim je treba nameniti pozornost, vključujejo robotiko, masovne podatke, 3D tisk, industrijski internet in industrijsko oblikovanje. Finančna sredstva EU, kot so sredstva za Obzorje 2020 in regionalni programi financiranja, je treba dosledno usmerjati v inovacije na teh področjih. EESO poziva tudi k hitrejšemu izvajanju skupnosti znanja in inovacij za proizvodnjo z dodano vrednostjo.

4.2.3 **Časovno obdobje, potrebno za uvedbo inovacij na trgu**, je izjemno pomembno za konkurenčnost industrije. Krepitev instrumenta tveganega kapitala ter drugih zmogljivosti EIB za deljenje tveganj kot tudi inovativna uporaba strukturnih skladov so primeri zelo potrebnih ukrepov EU za privabljanje zasebnih naložb v tvegane raziskovalne projekte.

4.3 Dostop do finančnih sredstev

4.3.1 Kljub izboljšanju gospodarskih razmer je **dostop** podjetij **do bančnih posojil** še vedno omejen, zlasti za MSP. EESO zato podpira prizadevanja EU na tem področju: oblikovanje bančne unije, pobuda za financiranje MSP, uredba o kapitalskih zahtevah, direktiva o trgih finančnih instrumentov (MiFID), revidirana direktiva o preglednosti ter ukrepi za krepitev vseevropskega trga tveganega kapitala.

4.3.2 Za povečanje posojilnih zmognosti bank bi morala EU vzpostaviti **pravo ravnovesje** med večanjem finančne stabilnosti in zadovoljevanjem potreb podjetij po kapitalu. Poleg tega regulativni ukrepi, usmerjeni v finančni sektor, ne bi smeli ovirati zasebnih posojil.

4.3.3 MSP v EU so bolj odvisna od finančnih sredstev bank kot drugje. Prizadevanja na ravni EU in nacionalni ravni bi morala razširiti **različne načine financiranja podjetij** na druge vire, kot so kapitalski skladi, tvegani kapital in jamstva za podjetja ter načini hibridnega financiranja. Razviti je treba načrt s pristopom k financiranju na podlagi življenjskega cikla, pri čemer je treba opredeliti inovativne instrumente.

4.4 Energija

4.4.1 EESO z zadovoljstvom ugotavlja, da je Komisija priznala pomen cen energije za konkurenčnost industrije. Evropske **cene energije** so znatno višje od cen glavnih konkurentov; cene elektrike so dvakrat višje od cen v ZDA in Rusiji ter 20 % višje kot na Kitajskem. Cene plina so tri do štirikrat višje od cen v ZDA, Rusiji in Indiji ter 12 % višje kot na Kitajskem.

4.4.2 Razlika v cenah energije med EU in njenimi konkurenti je deloma posledica dejavnikov, ki jih z ukrepi politike EU ni mogoče spremeniti. Vendar je treba sprejeti **vse razumne ukrepe za zmanjšanje razlik**, zlasti z vidika ponovne vzpostavitve energetske intenzivnih proizvodnih sektorjev in delovnih mest v Evropi. Industrije EU so bile do zdaj sposobne deloma nadoknadi zvišanje stroškov energije z izboljšanjem učinkovitosti, vendar se ta sposobnost zmanjšuje.

4.4.3 **Zanesljiva oskrba z energijo** je ključna za vse industrije. Trenutno se pojavljajo resna opozorila, da je treba zmanjšati odvisnost od energije iz nestabilnih in nezanesljivih virov. Raznolika mešanica energetskih virov, o kateri so se skupaj dogovorile države članice in ki upošteva okoljske zaveze, je močan skupni interes EU.

4.4.4 Nekateri ukrepi energetske politike, zlasti za povečanje uporabe obnovljivih energetskih virov, so imeli za dodaten cilj **ustvarjanje novih delovnih mest**. Glede na do zdaj razpoložljive informacije se zdi, da se to ni uresničilo; obstoječe študije v glavnem kažejo na nevtralen ali majhen pozitiven neto učinek na delovna mesta, medtem ko se strukture delovnih mest močno spreminjajo.

4.5 Surovine in učinkovita raba virov

4.5.1 EESO podpira prizadevanja Komisije v okviru **diplomacije na področju surovin** in njene načrte za odpravo izkrivljanj cen pri vložkih za industrijo.

4.5.2 **Raziskovanje in izkoriščanje** surovin v EU je treba okrepiti ter uskladiti ustrezno zakonodajo. Kar zadeva zakonodajne pobude o učinkovitosti virov in odpadkih, jih je treba skrbno oblikovati, da se zagotovijo optimalni rezultati, hkrati pa preprečijo nepotrebna (kratkoročna) stroškovna bremena za podjetja. Za učinkovito uporabo načela postopnosti pri uporabi biomase je potrebna politična nevtralnost pri dostopu do biomase.

4.6 Nadgradnja spretnosti in omogočanje industrijskih sprememb

4.6.1 V Evropi je trenutno pet milijonov brezposelnih, na trgu dela pa dva milijona prostih delovnih mest. **Neuskajenost med ponudbo spretnosti in povpraševanjem po njih** ter usposabljanje so na vrhu dnevnega reda industrijske politike.

4.6.2 Povečati je treba število in kakovost diplomantov **znanstvenih, tehnoloških, inženirskih in matematičnih** smeri na vseh ravneh **ter intenzivno spodbujati dostop žensk vseh starosti do teh sektorjev in poklicev**.

4.6.3 **Pripravnštvo** in na primer dualni sistemi izobraževanja jasno prispevajo k strokovnim profilom, povezanim z stvarnimi potrebami trga dela. Države članice in socialni partnerji morajo preučiti najboljše prakse in jih uporabljati, vključno z učinkovitimi modeli čezmejnega pripravništva.

4.6.4 EU, države članice in socialni partnerji lahko dosežejo napredek v industriji na področju novih tehnologij in inovacij samo, če bodo oblikovali politike za izboljšanje znanja zaposlenih in razvili programe vseživljenjskega učenja, da se poplačajo njihove naložbe. Priznanje spretnosti in znanja ter kvalifikacij in izboljšanje delovnih pogojev sta bistvena za vključenost zaposlenih. Okrepljeni socialni dialog bi moral imeti bistveno vlogo pri oživitvi evropske industrije.

4.7 MSP in podjetništvo

4.7.1 EESO še naprej močno podpira prizadevanja EU za spodbujanje MSP, vključno z različnimi poslovnimi modeli, da se načelo „najprej pomisli na male“ uresniči v praksi. **Akt za mala podjetja** je treba posodobiti, pa tudi dodatno prenoviti in razširiti, da se obravnavajo preostale ovire za razvoj in rast. Te reforme bi morale biti povezane z evropskim semestrom.

4.7.2 Pomembno in ambiciozno vprašanje „za milijon dolarjev“ je, pravzaprav, kako **spremeniti miselnost Evropejcev**, tako da bodo začeli ceniti podjetništvo in prevzemanje tveganja.

4.7.3 EESO meni, da ukrepov za **zmanjšanje regulativnih in upravnih stroškov**, zlasti program REFIT, ter odpravo ovir za rast podjetij ni mogoče sprejeti v škodo predpisov, ki ščitijo potrošnike, okolje, zdravje in varnost zaposlenih ter njihovo obveščanje in posvetovanje z njimi, in da morajo ti ukrepi spoštovati sporazume, sklenjene v okviru socialnega dialoga.

4.7.4 **Mreže in grozdi za sodelovanje** bi lahko MSP zagotovili sredstva za rast, kakor je poudarila Komisija. Pristop bi lahko vključeval vse sektorje, podjetja vseh velikosti ter vseevropske in mednarodne vrednostne verige-.

4.8 *Internacionalizacija podjetij EU*

4.8.1 EESO podpira ukrepe Komisije za zagotavljanje **dostopa do pomembnih mednarodnih trgov** za podjetja EU. Stalno si je treba v duhu vzajemnosti prizadevati za ambiciozne sporazume o prosti trgovini in druga trgovinska pogajanja, vključno z ZDA kot največjim trgovinskim partnerjem EU kot tudi med EU in državami južnega Sredozemlja in vzhodnega partnerstva.

4.8.2 Uporabiti bi bilo treba dvostranske in večstranske instrumente za zagotovitev, da bodo glavni **trgovinski partnerji EU izpolnjevali svoje mednarodne obveznosti**.

4.8.3 Industrijski standardi se v različnih gospodarskih regijah močno razlikujejo, kar ustvarja ovire za trgovino ter na splošno preprečuje vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev. Ob upoštevanju spoštovanja bistvenih zahtev na področju zdravja, varnosti, varstva okolja in varstva potrošnikov, predvidenih v členu 114 PDEU, EESO podpira spodbujanje **mednarodnih standardov in regulativnega sodelovanja** kot tudi ukrepe, vključno z nadzorom trga, za zagotovitev, da lahko podjetja EU ohranijo svoje pravice intelektualne lastnine. Sporočilo bi lahko bilo bolj konkretno, kar zadeva s tem povezane konkretne ukrepe.

V Bruslju, 29. aprila 2014

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Henri MALOSSE

PRILOGA

k MNENJU

Evropskega ekonomsko-socialnega odbora Naslednji amandma, ki je bil med razpravo zavrjen, je prejel vsaj četrtno glasov (člen 54(3) poslovnika):

Točka 3.5

Spremeni se tako:

„EESO meni, da bo konkurenčno zeleno in vključujoče gospodarstvo glavni izziv v naslednjih letih. Do leta 2050 je treba prek prenovljene industrijske politike prednostno vzpostaviti okolju bolj prijazno evropsko industrijo, začeti prehod na gospodarstvo, ki bo imelo nizke emisije ogljika in bo učinkovito z vidika virov. Vendar Evropa za uspeh takšnega premika potrebuje razvoj v smeri ustvarjanja večjega števila industrijskih in storitvenih sektorjev, ki bodo temeljili na znanju in novih tehnologijah, imeli večjo dodano vrednost ter bodo inovativni, konkurenčni in trajnostni in ki se bodo financirali na podlagi ambicioznega naložbenega načrta, če se želita zagotoviti rast industrije in ustvarjanje delovnih mest. Ti ambiciozni cilji zahtevajo še bolj učinkovite okvirne pogoje za naložbe.“

Obrazložitev

- 1) Če gospodarstvo ni konkurenčno, ne bo okoljsko ali kako drugače trajnostno. Da bi gospodarstvo lahko ustvarilo zadostne vire za vzdrževanje uspešne, vključujoče in zelene družbe, mora biti konkurenčno na globalni ravni.
- 2) Stilistične spremembe.
- 3) Prehod naših proizvodnih sektorjev na segmente z večjo dodano vrednostjo itd. je pomemben ne samo za zelenitev, temveč tudi za zagotovitev uspešne prihodnosti Evrope tudi z drugih vidikov.
- 4) Industrijska politika ni in ne sme biti vprašanje javnih naložbenih načrtov. Nasprotno, biti mora sklop ukrepov za oblikovanje poslovnega ozračja, ki privablja zasebne naložbe pod tržnimi pogoji. Izkušnje, med drugim tudi iz moje države iz 70. let, kažejo, da so velike javne naložbe in načrti za industrijo po načelu „izberi zmagovalca“ za davkoplačevalce dragi in ne prinašajo nobenih dolgoročnih koristi.

Rezultat glasovanja

Za: 41
Proti: 81
Vzdržani: 11
